

ХОЛМЬСЬКА ЗЕМЛЯ

РЕДАКЦІЯ:
Краків, Омишської 7.
Тел. 163-47

АДМІНІСТРАЦІЯ:
Краків, Райсхтрассе 34.
Тел. 230-39

ТИЖНЕВИК

„Cholmer Land“ Wochenausgabe

SCHRIFTLEITUNG: Krakau, Orzeszowagasse 7. — Fernruf 163-47
VERWALTUNG: Reichstrasse 34. — Fernruf 230-39, 146-42

ПЕРЕДПЛАТА:
Четвертьрічно — 3.50 zł.
піврічно . . . 7.— zł.

Ціна прим. 30 сот.

Дух жертви і посвяти

Великдень — це найбільше християнське свято. Різдво заповідало тільки велику історичну дію, Великдень відбиває її і найбільшим чудом potwierдив свою правдивість та Боже походження. Великдень це й тому найбільше свято, що його обходимо і на пам'ятку Голготи — найвищої добровільної жертви і посвяти для ближніх в любові для них.

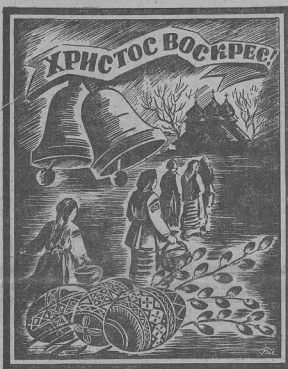
Добровільна жертва і посвяти для ближніх в імі любові до Бога і людини це ти не найважливіша частина християнської науки щодо практичного життя. Голгота, на добровільна жертва, запечатлює світлом, перемогою повопито впровадити історію християнства, в односторонню культурної частини людства. Оце реальна драма на узгір'ях біля Єрусалиму, той божественний приклад Спасителя думи натхнула цілі покоління в кожну сторіччя для жертви і посвяти для віри чи загального добра.

В сьогоднішню великдень люду, в розвоярз у час, що вимагає від нас так багато жертв і посвяти, слід пригадати собі добровільна християнська Голгота попередніх віків, сідх у мислях подвигах людського духу влучити сили, піддержки і джерела для тієї посвяти для загального добра, що її вимагає від нас сучасна доба.

Відомі всім великі мученицькі перших християн. Софія, тілесні, ба навіть досить часто перших мученицькі рішення на найжорстокішу смерть, на смерть у пам'яті в амазгалодних хризах вірші, чи то взустрі горючого емоціоналу. Між ними й найбільші державні достояння реанімували і своїх почестей, майна, ілюди та в побожово німею на устах імени вважували жорстокішій діяльності. Вистачало їм сказати одне маленьке слово, дозвіль було заперекти своє християнство, щоб зайнятися від всіх мук, в протве вони цього не робили. Деяким людем сучасної доби воляного емобілу й матеріалізму навіть захко зрозуміти перших християн, їх вадлявання духу святу, яку могли вони чвертати цілі тілшки в надпородилово жорств.

Перші християнські мученицькі ствадали першодом, яких гоші допущали рішні в історії віки, терором, що — адалась би — гішукли мерло, бовляло, в протве вони перемогли вважувались прораз Риму. Не мислячи ніяких німі, в християнство побігло в ціліх повоити це даво підставу для трагичного ладу на землі і створило умова для того великого розвитку культури, який згодом црив явив.

З перемогою християнства не зникло його жертвенність і посвяти. Ці люди дали вивалювати не мислячи вору, тільки що уресь дух жертвенності звернувся тоді у суспільний дух. Вважати можна сказати, що першодом (Докладніше на стор. 2-18)

Во істину воскрес!

У радісний час Христового Воскресіння хочу поділитися кількома думками, що їх набуває це величє свято й вимоги нашого національного життя.

Український нарід мабути краче від усіх інших християнських народів зрозумів зміст вишкочковної події Христового Воскресіння і вводячи в життя пре гарний привіт „Христос Воскрес“, добрав дуже влучну та глибоку відповідь на нього: „Во істину воскрес“. Ця відповідь є рішучим potwierдженням нашої віри в чудесний факт Христового воскресіння, який, як звяземо, далеко не всі люди прийняли за правду.

Першими що з цілого фанатичного заєвистого, гітнєю ліпшої Воскресіння, виступили проти цієї великої ідеї, були старозавітні кизаніники та фарисей. Вони, як аспекти пороги та несправедливості Христа, не допустили до свого ума та серця того чудесного проміня світла, що виходить з кожної правдивої, великої ідеї та відтак робить людину її взнавачем. Засліплені, звергнєті й ненависть довела їх до того, що вони не зважали самі на себе та своїх дітей стягнути прокляття невійної крови.

Крізь смерть і кров воскресне правда і любов

Майже 2 тисячі років християнський світ святкує велике свято Христового Воскресіння. Це урочисте й радісне свято припадає на ранню весну, коли після довгого зимового сну все природа оживає під життєрадісними проміннями сонця. Ця обставина надає святу особливого значення, робить його глибшим символом воскресіння всього створеного на землі. Недарма свято Воскресіння Христа здавна має в Україні свою гарну назву „Великдень“, тобто Великий День. Не дарма в цей день просянокується обличчя людей, знайоми й навіть незнайоми в радісному, дружим усміхненні вітають один одного величними словами: Христос Воскрес!

Давно, забутий спогляди дитячих літ Сивокуляк веселле повітря величними перекинами дзвонів. Вони, немє радючки, проголосували всім сучасним в Україні Великий День. Радли селя, радли міста величимо святу. Радли люди в Україні, славлячи Христово Воскресіння.

Потім прийшли довгі чорні роки. „Навіть молитися довод не дав“. І на Великдень не грали дзвонів, не звільшали людям приходу свята Любоби й Прощення. Проте вірочку серця зберегли і в ті дні щирі почуття християнської любові, що під їх впливом хочеться обняти свого ближнього.

го, хочеться примітати і свого особистого недруга і промачити, заглядуючи в очі: „Прости мені, коли я звинувачував будничим супроти тебе. А я тоді все пропустю. Ти не бо — людина..“

Зі старовиною, але в той день такої чепурної, радіної церкви повгом ішли лави святково відягнених людей і несли в собою даря землі, щоб, воздвигнувши хвалу Воскресінню Божьому, сповити їх в мирі і радості. А церквення хор це й ще раз захоплюючи повторяли:

„Христос воскрес із мертвих, Смертю смерть переміг..“
Яким замисленням і багатозначним здається ці слова терор, коли на фронті жорстокої війни лється кров мільйонів людей, гинуть від бодів і вогню матері в налімні дїтями, гинуть немелвлати, рстуть хрести на тернистих шляхах ситалцях. Навже це даремно? Навже після цих великих жертв і нашого народу, немє після цієї Голготи „Скорова Землі не мало б прийти Воскресіння Правди й Любові“ Віримо незломно, що прийде великий день Перемоги, що:

„Крізь слівдан, смерті й кров — Воскресне Правда і Любов“.

Ю. Кошчєвський

І оїй злочасній фанатичної огезали на віки відстрашником прикладом. На жаль, їх наслідувачів ніколи не бракувало, а й тепер є їх змишло. Яким нещастям є вони для кожного народу — не треба окремо говорити. Історія показала це зняйдилокадніми. Надто наша жалківа сучасність ставити нам перед очі неповторний образ духовної руїни, що її спирахним сприячником є дух отих історичних фанатичів, який тепер вилотується в двадляському більшовизму. Бо жорстоко цього духа тут і там одне й те саме. То повне фанатичне заперечення віри у вину Ідею та шквотве знищення головної передумови до цієї віри — себто до віри, яке для життя та розвитку людства менше потрібне як чисте повітря. Оце пізнавши несамовитую більшовицьку діяльність, той зрозуміє, що це за жалківа руйна, та вродюча мисля він собі з'ясувати, як то висока цінність святої християнської культури — віра й довіря.

І саме при нагоді радісного свята Христового Воскресіння треба нам звернути особливу увагу на ту переважно сторічну нашу національного життя. Треба нам добре пригадувати, як стоїть в нас справа з вірою в нашу національну ідею та в нашу національну довіря, що є одним зразком довіря, що є підставою цієї віри. На жаль

ОГЛЯД ВОЄНИХ ПОЛІТИЧНИХ ПОДІЙ

Головні бої на східному фронті далі продовжувалися в його південній частині. Між долинним Богом, Дністром і Другим німецькі війська закінчують зміну своїх боєвих становищ, планово відходячи на захід. Усі зусилля більшовників у тому просторі йшли в тому напрямі, щоб ударами від півночі розбити планові рухи німецьких військ. Під ракою Тігулу, на північній захід від Берези, та в півній від Одеси працювало до зав'язки бою, що принеслі більшовникам великі втрати, а німецьким військам дозволило продовжувати свої дії агітно в південь. Під кінець м. тижня німецькі війська, по знищенні всіх військових споруд та після виведення військового майна і всіх кораблів в пристані, залишили Одесу.

Сильні наступи німецьких і союзних військ

Між середнім Дністром і Другим ворог змагав до удару на Яси, Кишинів і Тираспіль. Спершу він був навіть перейшов ріку Жіжюю коло Яс, але опинився сильні протинаступні німецьких та румунських військ відкинули більшовників значно взад. Сильні наступи німецьких та мадярських військ відкинули більшовників також коло Станиславова. Одночасно, інші німецькі частини, звільнюючи значні ворожі сили на північ від Чернівців, обступили завдання військ коло Станиславова, а оскільки пробивалися на становища, іказані німецьким воєнним командувачам. Таку саму ролу непохитного хвилююлюму відіграла залюга німецьких військ у Тернополі, яка серед зав'язки бою, що частісно була йшла на аграризацію цього міста, відбивала всі більшовянські атаки й таким способом дуже поважно припинялася до того, що німецькі війська замкнули програму між Станиславом і Тернополем. Такими успіхами була обгороджена німецька лінія коло Бродів, де не тільки відбито багато ворожих наступів, але також відвернені більшовицькі узви.

В просторі від Тернополя до Бродів і горішнього Стара більшовицькі втрати в березні 540 повозів, 400 гармат, понад 100 скорострільів і гранатометів та багато всякої іншої зброї. Поважним осмислом закінчилися також німецькі наступи коло Ковпа. Вони довели до р'явотів ворожого перстеня, що від 17. III ч. р. окружувало Ковель, займали нові терени й значно відкинули ворога. Цю зміну воєнного положення спричинив зріст німецьких, мадярських і румунських збройних сил. Зокрема, коли мова про німецькі збройні сили, Німеччина кинула на Схід деякі резерви, зовсім не зменшуючи тим своїх військ на Заході. Тепер виявляється, що Німеччина розпоряджає ще відпущено великими військовими резервами, які може сподобно

викласти на випадок потреби в інших місцях.

Після залягання 'більшовицьких атак між Дніпром і Часним, де ворог наставив 7 днів силою 17-ох стрілецьких дивізій, 1-ої стрілецької змоторизованої бригади й 2-ох падпар-

Тиша на італійських побережжях

Після останніх альянських втеч під Неттуно й Анціо, зокрема ж під Касіно, на італійських побережжях не було ніяких поважніших боєвих дій. Зате в Англії та Америці сильно зросло критика альянського воєнного проводу. Англійські газети стали писати, що 'квіт англійської молоді гине, щоб здобути кілька сантиметрів скривавленої землі в Італії'. Знову ж американські урядові часописи виразно заявили, що альянти зробили в Італії ряд поважних воєнних помилок. Перша з них була в тому, що

Чорний місяць ворожого летунства

Американські летуни налітали на південно-західні і південно-східні простори Німеччини, зокрема в тих останніх на місто Штраєр. У Мадридські вони бомбардували за дня Будапешт, а в Румунії Бухарест і намагалися налетіти над нафтовий проєкт коло Плаєнці. Спрямовані населення мало втрати й шкоди. Копальні нафти коло Плаєнці не потерпіли шкоди. Бритійські літаки атакували місцевості в західній і середній Німеччині та зокрема в рейнсько-вестфальському просторі. Підчас налету на південь західу Німеччину, американські літаки суперер усімким прийняттям зничали й постановили міжнародного права за атакувати швайцарське місто Швафгаузен, відоме у цілому світі з виробу годинників. Аме-

риканські бомби вилили там понад 300 осей, дуже багато поранили й заробили багато матеріальних шкід. З того приводу в Швайцарії запущено велике обурення, а швайцарський уряд гостро зарепротестував через свого посла у Вашингтоні.

Минулого тижня ворог утратив над європейським суходолом понад 218 літаків. При тій нагоді варто зазначити, що в березні ч. р. ворожі летунські літаки досягли набувалою до 41 числа 1234 машини, у тому 1000 важких 4-ри моторових бомбовиків. У лютому ч. р. ворог утратив боє 886 машин. Загалом у перших 3-ох місяцях ч. р. ворог утратив 2926 літаків, у тому 2300 великих бомбовиків. Рівночасно ворог утратив цюнаміше яких 20.000 чол. летунського персоналу.

Ва жорі

Німецькі підводні човни атакували підчас останніх атак на ворожі морські транспортні 14 ворожих підводників і корабель, у тому кілька великих нішальців. З того приводу воєнні морські альянти звертають увагу, що від якогось часу німецькі підводні човни в першій лінії винищують ворожі воєнні кораблі, призначені для охорони морських транспортів. За перші три місяці ч. р. вони затопили 65 ворожих підводників. Від вересня м. р. до квітня

воєні загалі дозволили, щоб німецькі підводні авіаційні лантованими в Римі. Другою на називають те, що альянти замозталися у важкі бої в горах коло Касіно. Як третю виснажують те, що після втечки коло Неттуно, альянти замість піти вперед, укріпили висадний терен, що дозволяло німцям протигулятися до протидуру. Прегтупи від вражінням останніх боїв під Касіно, американські військові спеціалісти почали думати, що руйнуючи сізг корабельних гармат значно близьше від летунських бомб.

Ква американська офензива

Повні згодуюються, що ворожий удар між бі-гінті в напрямі Філіппін, бо острів Палау віддалений від них на яких 578 миль. Крім того американські летуни відражали морський сполуку між японськими островами деяких островів на Тихоокеані, а зокрема між територіями Рабауль і Ванілати на японському материка. В боєві, які починали, американці втратили вже в перших днях 2 кружальників і 1 літаконосць.

Зміцнення на Південному Сході

Дві події вказують на зміцнення становища Німеччини в південно-східній Європі: програмна заява мадярського уряду, яку ми вже помітали в попередньому числі тижневика й розмова між закорд. справ Німеччини фон Рібейтрола з представником румунської пресової агенції 'Радоур'. Мин. фон Рібейтроп заявив, що Румунія це складова частина європейського світу й тому німецький військ боронити її не має більшовицькому нападкові, як свого великого батьківщини. Одночасно він фон Рібейтроп з'ясував мету більшовицької політики на Балканах, що відвадана змагає до поновлення тамошніх народів. Таким способом мин. фон Рібейтроп незначе дав відповісти на заяву Молотова, яку він сказав у справі Румунії, що — мовляв — більшовицькі війшошони на румунській землі не мають ніяких інших цілей крім військових.

Під диктат Москви

Сталін знамар уряд Бадоло й обоі сторонам має призначити своїх дипломатичних представників. Представником Бадоло в Москві став колишній італійський посол у Москві, Кваріні, а представником СССР при уряді Бадоло більшовицький призначив Кославова. Сталін визначив Бадоло ітиль того, як він поточніше об'їздива до свого євваку-аконієв. Крім того Бадоло-аконієв на те, щоб Сталін створив на терені СССР з італійських воєнк, що були повнені в полон на східному фронті італійську більшовицьку армію. В замість за те все, італійські комуністи 'добов'язалися' не вступати в домаганням, щоб відіштовп Віктор Емануїл III-ий.

В такому самому положенні опинився також і де Голь. На останньому засіданні 'Визвольного Комітету' в Альжирі, його вибраним головами командувач французьких збройних сил у Північній Африці, але одночасно в сізгд того ж Комітету вишйши дла коугеніт.

Антиосані і більшовицькі

В Англії й в Америці відкрито критикують політику британців з більшовицькими. Тому і деякі держави зробили в Англії подіювання польського еміграційного уряду в Лондоні, що більшовицькі арештували, засудили й розстріляли двоє його представників, що були вибітали до СССР для надання зв'язків з більшовицькими. Про цю подію польський еміграційний уряд повідомив англійській та американській урядах. Одночасно англійська урядова агенція Ройтера подава ко вістку до загальному світові. Більшовицькі також не щадять своїх 'союзників'. Недалю один більшовицький діяч зурядував, атакуючи діячий зурядування польський договоришав до того, що англійська заямка промовляюча у Швайцарії приносе увагу на майбуттє проти союзів'. В Америці знову щораз більше поширюється думка про можливість 'третьої світової війни' з більшовицькими.

